ꝭ qui eñ ſuauitatẽ fidei nõ habent: nec cognitionẽ dei habent. Eccĩ.xxj.b. Non eſt ſenſus vbi eſt amaritudo: ſcilicet infidelitas. a Hic: ſcʒ filius dei viui ieſus chriſtus. b Verus deus eſt ⁊ vera vita: ⁊ in ſe ⁊ nobis cõferendo. Ipe eñ eſt qui dat vitã mũdo/ Joh. vj.d. Et in eodẽ. Oñis q̃ videt filiũ ⁊ credit in euʒ/ habet vitã eternã. c Filioli. Hic vltimo monet eos/ vt caueãt ab hereticis: ⁊ eſt q̃ſi cõcluſio eorũ q̃ p̃dicta ſunt. Dicit ergo: Filioli: obediẽtes ⁊ dilecti mihi: q᷑ verum deũ cognoſcitis/ ⁊ vitam eternaʒ expectatis. d Cuſtodite vos a ſimulacris: id ẽ a falſis hereticorũ doctrinis/ ne eoꝝ

Ps.113. errores ſeq̃mini. Simulacra eñ gẽtiũ argẽtũ ⁊ aurũ: Hoc eſt qd̃ dixit iacob aſcenſurus i bethel: Geñ. xxxv.a. cõuocata oĩ domo ſua: Abijcite deos alienos: q᷑ etſi ſunt q̃ dicant᷑ dij ſiue i celo ſiue in t̃ra/ nũq̃ dij ſunt mlti ⁊ dñi mlti: nob tñ vn⁹ de⁹ pr̃/ ex q̃ oĩa/ ⁊ nos in illo: ⁊ vn⁹ dñs ieſus p quẽ oĩa/ ⁊ nos p illũ. j. Cor. viij.b. Sʒ cũ iſtos in multis cõmẽdauerit vt pfectos: q̃re modo monet cuſtodire ab hereticis: Sol. ad cautelã maiorẽ. Abũdans eñ cautela nõ nocet. Sʒ ſicut dicit Glo. timeri poterat ne aliq̃s nup ꝯuerſus reliq̃as ſuperſtitiõis retinuerit/ cũ etiam he ſint demoliẽde. Eſa. xiiij.e. Perdã babylonis nomẽ/ reliquias ⁊ ꝓgeniẽ ⁊ germẽ.

a Hic ẽſt vẽrus de⁹ ⁊ vita eter-
b na. Filiõli cũſtodite vos a ſi-
c mulacris.
d

Explicit epiſtola beati Johannis apoſtoli prima.

Incipit argumentũ in epiſtolã eiuſdem ſecundam.

v Sextadeo ad ſanctam feminã ſcribit/ vt eandem dominã nõ dubitet litteris appellare: eiuſdẽq̃ filijs teſtimoniũ q̃ ambulent in veritate perhibet.

Explicit argumentum.

Incipit epiſtola beati Johannis ſecunda.

e **S**Enior ele-
f ctẽ dñẽ ⁊ natis
g eius q̃s ẽgo di-
h ligo in v̇itate: ⁊
non ego ſolus:
i ſed ⁊ oẽs q̃ co-
k gnouerunt veritatem ꝓptẽr
veritatẽ que permanet in vo-
l bis: ⁊ vȯbiſcuʒ erit in eternũ.
m Sit vȯbiſcum gratia/ miſeri-
n
o
p cordia/ pȧx ȧ deo patre: et a
chriſto ieſu filio patris in ve-
q
r ritate ẽt charitate. Gȧuiſus
ſum valde: quoniam inueni

Explicit poſtilla dñi Hugonis cardinalis ſuper epiſtolã canonicã Johannis primã.

Incipit poſtilla eiuſdem ſuper epiſtolam canonicam Johannis ſecundã. Expoſitio Ca.

SEnior electe dñe ⁊c̃. Dubitauerũt quidã de hac epiſtola ⁊ de ſequẽti/ vtrũ eſſent Johãnis apoſtoli: ponẽtes eas fuiſſe alteri⁹ iohannis p̃ſbyteri. Sed q̃ ſint apl̃i/ patet p hoc q̃ in v̈bis ⁊ modo tradẽdi ſunt ſimiles/ ⁊ in aſſertione fidei ꝯtra hereticos. Scribit itaq̃ in hac epiſtola cuidaʒ babylonie q̃ ꝓprio noĩe vocabat᷑ electa/ monẽs ipam ⁊ filios ei⁹/ ne ꝓpter hereticos moueãtur a veritate fidei. Patet ḡ iã intẽtio opis: q̃ ẽ monere iſtos/ vt in fide ſint ſtabiles ⁊ firmi/ ⁊ in charitate radicati: in qua ab eo ſunt fundati. Materia duplex: ſpecialis electa ſcʒ ⁊ filij ſui. Generalis v̈o eſt eccl̃ia tota q̃ in hac epiſtola monet᷑ vt caueat ab hereticis. Finis v̈o eſt vita eterna que ꝓmittit᷑ fideʒ obſeruãtib⁹: ⁊ hereticoꝝ prauitatẽ fugiẽtib⁹. Marci vlt̃. d. Qui crediderit ⁊ baptiçat⁹ fuerit/ ſalu⁹ erit: q̃ v̈o nõ crediderit/ cõdẽnabit᷑. Diuidit᷑ aũt hec epiſtola in q̃nq̃ ptes. Primo ſalutationẽ p̃mittit. Secũdo oñdit ſe gaudere de ꝓfectu eoꝝ ad q̃s ſcribit: ⁊ ſic eos hortatur ad meliora/ ibi: Gauiſus ſum valde ⁊c̃. Tertio monet eos vt ſint fortes ꝯtra hereticos: etiam cauti/ ibi: Et nũc rogo te ⁊c̃. Quarto monet eos/ vt nõ ſolũ reſiſtãt hereticis vel nõ cõſentiãt: imo vt in nullo cõmunicẽt eis/ ibi: Si q̃s venit ad vos ⁊c̃. Quinto dicit/ q̃ plura eis ſcripſiſſet niſi cito ſe ad eos venire ſperaret/ ibi: Ecce p̃dixi: Dicit ergo. Senior: ego ſcʒ iohãnes. Et hoc dicit: q᷑ ad litterã ⁊ etate ⁊ morib⁹ ⁊ ſapiã ⁊ fide antiquior erat illis. Sed q̃re nec apoſtolũ ſe vocat nec ꝓprio noĩe ſe noĩat: Sol. Quia quãtũcũq̃ hõ magnus ſit ⁊ dign⁹/ nõ debet ꝯfidere/ vt familiareʒ ſe exhibeat femine. Ego inq̃ ſenior: cui credendum eſt ſcribo. f Electe: ꝓprium nomen eſt matrone: per quam ecclẽſia intelligit᷑/ q̃ ẽ electa vt ſol/ Cant̃. vj.d. g Dñe ⁊ natis ei⁹: tã natura q̃ fide dicit Interliñ. Et in ordine hoꝝ verboꝝ Glo. notat q̃ ẽ duplex materia eccl̃ie. Specialis: q᷑ ſcribit huic matrone ⁊ filijs: qd̃ ſignificat᷑ p hoc qd̃ dicit ꝑus: tã natura q̃ fide. Itẽ generalis: ⁊ notat᷑ p hoc qd̃ dicit/ fide. Primo ergo ſcribit illi et filijs eius naturalib⁹. Secũdario toti eccl̃ie et filijs ei⁹ ſpũalib⁹. In hoc igit᷑ qd̃ dictũ eſt: A
Senior electe domine ⁊ natis eiuſ: oſtẽdens eſt/ q̃s/ q̃b⁹ ſcribit. Secũdo oſtẽdit affectum ſuum ad eos/ ibi: h Quos ego diligo in veritate: id eſt i domino q̃ eſt veritas. Vel: In v̇itate: id eſt ad veritatẽ ꝯſequendã: id eſt vitã eternã: vbi eſt plana veritas: et nl̃la oĩno falſitas. Et q̃d mirũ: Alioq̃n faceret ꝯtra illud qd̃ ẽ. B
iij.d. p̃cepꝑat. Filioli diligam⁹ non v̈bo neq̃ lingua: ſ᷑ ope ⁊ v̈itate. Tertio oſtẽdit affectũ vniuerſalis eccl̃ie ad eos/ dicẽs: i Et nõ ego ſolus: ſed ⁊ oẽs q̃ cognouerũt veritatẽ: id eſt chriſtũ. Vñ ⁊ diligũt ipm ⁊ ſe inuiceʒ. Et p hoc q̃ ſimul ſalutauit eos/ intelligit᷑ vniformitas ⁊ vnitas fideliũ: q̃ in vno oẽs ꝯcordãt. Eccĩ. xiij.c. Oẽ aĩal diligit ſimile ſibi: ſic ⁊ oĩs hõ ꝓximũ ſibi. Oĩs caro ad ſimileʒ ſui ꝯiũget᷑/ ⁊ oĩs hõ ſimili ſibi ſociabit᷑. Et Eccĩ. xxvij.b. Volatilia ad ſibi ſimilia ꝯueniũt: ⁊ v̈itas ad illos q̃ opant᷑ illã reuertet᷑. Quarto oſtẽdit ꝓpter q̃d habet hmõi affectũ: q᷑ k Propter veritatẽ q̃ pmanet in nobis: q̃ ſcribim⁹ vob: id eſt pfecte ⁊ pſeuerãter manet inuiolabilis/ iexpugnabilis. Et hoc q᷑ ſimul ſum⁹ vnanimes. Vñ Grego. Oĩs pugna vnanimiter aggreſſa victoriã parit. l Et nobiſcũ erit i et̃nũ: noſtrũ ſcʒ vſq̃ ad finẽ vite. Vel. In eternũ/ dei nos ducẽs In nobis: eſt veritas ornãdo ⁊ iuſtificãdo: ſ᷑ nobiſcũ cooperãdo. Sʒ q̃rit᷑ hic/ q̃re nõ ſol⁹ ſcribit: ſed totã eccl̃iam ſibi aſſociat in ſcribẽdo: Sol. Hoc fac̃ vt viſa vniformitate fideliũ deterreat a ſocietate hereticorum/ vt dicit Glo. qui vnanimiter ꝯtra eccleſiã pugnãtes a ſeinuicẽ diſſentiũt ⁊ diſcordãt. Sũt eñ vulpes ſanſonis habẽtes facies diuerſas/ ⁊ caudas adinuicẽ colligatas: Judic̃. xv.a. Perrexit ⁊ cepit trecentos vulpes: caudaſq̃ eaꝝ iũxit ad caudas: ⁊ faces ligauit i medio: q̃s igne ſuccẽdẽs dimiſit/ vt huc illucq̃ diſcurrerẽt. Quinto determiat q̃d ſcribit/ dicẽs: m Sit vobiſcũ gratia: remiſſio peccatoꝝ pſeueret ⁊ pmaneat. n Miſericordia: ſi poſt baptiſmuʒ in aliq̃ lapſi eſtis. o Pax: ne amplius deũ vel fratres offẽdatis. Vel Gratia: vt q̃d ſit agẽdũ/ pleni⁹ cognoſcatis. Miſericordia: vt proficiatis. Pax: vt hereticis fortiter reſiſtatis. Vel Gratia: id eſt gratiarũactio quo ad deum. et miſericordia: id eſt exhibitio opeꝝ miſericordie q̃ ad primuʒ. et pax: a malis deſiderijs q̃ ad nos: Et h̃ p A deo patre ⁊ a chriſto ieſu filio patris in veritate: q᷑ coeternus ⁊ cõſubſtãtialis eſt ei. q Et charitate: id eſt quẽ veriſſime ⁊ firmiſſime diligit tanq̃ vnigenitũ/ Joh. j.b. Quaſi vnigeniti a patre. Sʒ cũ pater ⁊ fili⁹ ſint vnũ/ Joh. x.f. Ego ⁊ pater vnuʒ ſum⁹: quõ cadit ibi copula: Sol. Verũ ẽ q̃ ſunt vnũ i eſſentia ⁊ opatiõe/ Indiuiſa eñ ſũt opa trinitat̃: ⁊ ſic nõ põt iter eos cadere copulatio: ſed non rõne auctoritatis: vel p̃ncipij. A patre eñ eſt p̃ncipiũ ⁊ auctoritas: ⁊ ſic q̃trum ad hoc eſt ibi copulatio ⁊ diuerſitas. r Gauiſus ſũ ⁊c̃. Secũda ps epiſtole in q̃ oſtẽdit ſe gaudere de ꝓfectu eoꝝ: ⁊ p hoc latẽter eos inuitat ad meli⁹: q᷑ laudata v̈tus creſcit. Dicit ḡ: Gauiſus ſũ valde: ꝙ quoniã inueni.

a dē filijs tuis ambulātes i vi-
b tate: ſicut mādatū accepim⁹ a
d e pr̃e. Et nūc rogo te dñā / nō tā
f q̄ȝ mādatuȝ nouū ſcribēs tibi /
g ſȝ qđ habuim⁹ ab itio / vt dili-
h i gām⁹ alterutrū. Et hec ē cha
k ritas vt ambulem⁹ ſm māda-
l ta ei⁹. Hoc eſt eñ mādatū / vt
queādmodū audiſtis ab ini-
m n tio / in eo ambuletis: qm̄ multi
o ſeductores exierunt in mūdū
p q qui non confitent̃ ieſum chri-
r s ſtum veniſſe in carne. Hic eſt
t ſeductor et antichriſtus. Vi-
v x dete voſmetipſos / ne perdatis
y que operati eſtis: ſed vt mer-

quoniā inueni: ſollicite de vobis ingrēs q̄liter proficiatis. a De filijs tuis: partitiue. b Ambulātes in verita-te: in luce fidei ⁊ bone opatiōis de die in diē pficiētes. Eph. v.c. Ut filij lucis ambulate. Et hoc faciunt ita pfecte ⁊ plene: c Sicut mādatū accepim⁹ a patre / p filiū. Gaudet / ḡ de pfectu diſcipulorū q: quodāmodo ſuus erat / ⁊ ſuum reputa-bat. Charitas enim oīa facit cōia. Un̄ Greg⁹. Pſent inui di q̄ntum bonum ſit charitas / q̄ oīm bona noſtra facit. Unde. j. Theſſal. j. d. Que ē eñ ſpes noſtra aut gaudiuȝ aut corona glie: Nonne vos añ dñm nr̃m ieſū eſt̃ in aduētu eius: Uos eñ eſt̃ glia nr̃a ⁊ gau-diū. ij. Cor. vij. d. Gaudeo q: in oībus ɔfido in vobis. Itē q̄a charitas ignis eſt / q̄ ſeipm multiplicat. Propter hoc nō eſt mi-rū ſi de corꝫ pfectu gaudet apl's q̄ plen⁹ eſt charitate. d Et nūc rogo ⁊c̄. Tertia ps in q̄ hortat̃ ɔtra hereticos: vbi tria determinat q̄ ad hoc ſunt neceſſaria. Primū eſt vt in veritate fundent̃. Hec aūt v̄itas eſt obſeruatio mādati dñi. Secūdū ē vt inſiſtāt firmitati / ibi: Qm̄ multi ſeductores ⁊c̄. Ter-tiū eſt mod⁹ reſiſtēdi: ō q̄ dicit ibi: Oēs q̄ p̄cedūt. Dicit ḡ: Et nūc: q: iā certificat⁹ ſū de veſtro pfectu / ſecure poſſū ro-gare vt pſiſtatis in v̄itate recepta. Un̄: Rogo te dñā: ⁊ de-bes de facili retinere qđ rogo: q: nō mitto mādatū ſicut hereti ci / q̄ noua inducētes fraterne charitat̃ federa dirūpunt. Unde dic̄: e Nō tāq̄ȝ mādatū nouū ſcribēs tibi. Hiere. vj. d. State ſup vias vr̃as / ⁊ videte / ⁊ interrogate d̄ ſemit̃ antiq̄s. Et Eccl. ix. c. Nouus eñ nō erit ſilis illi: f Sȝ qđ habui-mus: a deo. g Ab initio: fidei nr̃e. Et qđ eſt illud: Hoc. ſ. h Ut diligam⁹ alterutrū: Et q: antiquū eſt mādatū / de-bet illibata illi data ſeruari. j. Joh. ij. a. Nō mādatū nouū ſcri bo vobis: ſȝ mādatū vet⁹ qđ habuiſtis ab initio. Oſtēdit autē qm̄ patet ſi diligam⁹ ⁊ in v̄itate pmanem⁹: q: mādata dei ſer uamus. Un̄ dicit: i Et hec eſt charitas: id eſt in hoc co-gnoſcit̃ charitas: k Ut ambulem⁹ ſm mādata ei⁹: q̄ ſcilicet ſunt data de charitate. Dixi: Ut diligatis alterutrum: l Hoc eſt eñ mādatū vt queādmodū audiſtis ab initio / p̄dicatiōis eſſe ambulādū: ita m In eo ambule-tis. Ul' cōtinuat̃ ſic ei qđ eſt dictū ſupra: Nō tāq̄ȝ: q̄ſi ego d̄ ſcribo vob̄ nō tāq̄ȝ mādatū nouū: Hoc ē mādatū ⁊c̄. Uel ɔtinuat̃ ei qđ dictū eſt imediate: q̄ſi ambulem⁹ ſm mandata: Hoc eſt eñ mādatū: nō nouū: nec modo p̄mū vel p̄mo da-tū: ſed datum: Ut: id eſt ad hoc vt finalit̃ ambuletis: in eo. queādmodum audiſtis ab initio. Et ſic li vt eſt finale. n Qm̄ multi. Hic oſtēdit q: debēt inſiſtere firmitati: ppter tria. Primo ppter multitudinē maloꝝ īpugnātiū. Secūdo p pter incōmodi vitationē ⁊ fugā / ne ſcȝ amittāt bonū qđ iam fe cerūt / ibi: Uidete voſmetipſos ⁊c̄. Tertio ppt̃ ɔſecutionē cōmodi: vt ſcȝ plenā mercedē recipiāt / ibi: Sȝ vt mercedē ⁊c̄. Dicit ḡ. Qm̄ multi: q̄ſi debetis pſeuerare ⁊ firmi eſſe in veritate: ⁊ neceſſe: Qm̄ multi ſeductores: id eſt ſeorſuȝ a via fidei ⁊ morꝫ ductores. o Exierūt in mūdū: diligētes ipſum ⁊ doctrinā eius. j. Joh. iiij. a. Multi pſeudo pphete exi erūt in mūdū. Sȝ vnde: A nr̃o ɔſortio. Hoc dicit Glo. Un̄. j. Joh. ij. c. Ex nobis exierūt / ſed nō erāt ex nobis. Seductores dico: p Qui nō ɔfitent̃: nec vita nec doctrina: q Ieſū chriſtū: magiſtrū ⁊ normā ſanctitatis. r Ueniſſe in car ne: ſicut manichei q̄ chriſtū negant verꝫ carnē habuiſſe. Uel pōt hoc de iudeis exponi: q̄ chriſtū / q̄ iam venit nō recipiunt: ſed expectant ⁊ recipiēt antichriſtū. Un̄ Joh. v. g. Ego veni i noie patris mei ⁊ nō accepiſti me: ali⁹ veniet in noie ſuo / et il-lū recipietis. Ab his ergo eſt timēdū: q: s Hic: q̄cūq̄ȝ ſit il-le t Eſt ſeductor ⁊ antichriſt⁹ / et q̄ ei ɔſentiūt. j. Joh. iiij. a. Hic eſt antichriſt⁹ de q̄ audiſtis qm̄ venit: ⁊ iā nūc i mū-do ē: Antichriſt⁹ p anteceſſionē. Un̄ Job. xxj. d. Poſt ſe oēm hoieȝ trahet antichriſt⁹ ſcȝ: id ē illos q̄ erūt ois hō: id ē totalit̃ hō ab humo: ⁊ añ ſe inūerabiles. Et dic̄ inūerabiles q: alij ne gāt chriſtū eē deū: alij habere verā carnē: alij aīaȝ: ſ p aīa di-uinitatē: alij negāt ipm habere verū patrē deū. Propter hoc in pſona dñi conque-rentis de iſtis / dicit Hiere. xv. c. Ue mi-hi mat̃ mea. Quare genuiſti me virꝫ rixe: virꝫ diſcordie in vni-uerſa t̃ra: Nō fenera ui: nec fenerauit mihi quiſq̄ȝ. Oēs maledi-cūt mihi dicit domi-nus. v Uidete. Secūda rō q̄re inſi-ſtēdū firmitati, ppt̃ fu-gā incōmodi. Un̄ dicit: Uidete: ſollicite / ⁊ diligēter inſpici-te: voſmetipſos. Et quare: x Ne pdatis q̄ operati eſtis: q: Eccl. ix. d. Qui in vno offendit / mlta bona pdet. Et Iaco. ij. b. Quicūq̄ȝ totā legē ſeruauerit: offendat aūt in vno / fact⁹ eſt oīm reus. y Sed vt: Tertia rō q̄re inſiſtendū ē fir mitati / ē adeptio cōmodi. Un̄ dicit: Sed vt / dico: ne perdat̃: ſed vt mercedē plenaȝ accipiatis: gaudij ⁊ leticie ſem-piterne. Eſa. lj. d. Gaudiū ⁊ leticiā obtinebunt: fugiet dolor ⁊ gemit⁹. Uel Plenā: q: remunerabit ſupra merita q̄ ſūt q̄ſi ſemiplena. Neq̄ȝ eñ ſufficiūt ad tantā gliam: ſed tūc replebūt̃ vaſa vacua a vero heliſeo. iiij. Reg. iiij. b. qm̄ p opibus ſemi-plenis ⁊ vacuis dabit̃ merces plena ⁊ integra: Luc. vj. f. Mē ſurā bonā ⁊ ɔfertā ⁊ coagitatā ⁊ ſupeffluētē dabūt i ſinū vr̃m. Quattuor dicit q̄ erūt in glia / Multitudo delitiaꝝ. Un̄ dicit Bonā. De h̄ Eſa. xxxij. d. Sedebit ppl's me⁹ in pulchritudi-ne pacis / in tabernaculis fiducie / in requie opulēta. Secūdū ē v̄itas ⁊ ſoliditas gaudioꝝ. Un̄ dic̄: Cōfertā. q. d. ſolidā. Eccl. l. b. Quaſi vas auri ſolidū ornatū oī lapide p̄cioſo. j. Pet. v. c. Ipſe pficiet / ɔfirmabit / ſolidabitq̄ȝ. In hoc eſt mai⁹ q̄ȝ p̄us: q: aliq̄d pōt eſſe ſupficialiter delectabile / ⁊ nō interi⁹. Tertiuȝ eſt plenitudo oīm bonoꝝ. Un̄ dicit: Coagitatā: q: mēſura ſo-let coagitari ⁊ cōcuti vt magis impleat̃. Ps̄. Adimplebis me leticia cū vultu tuo. Ps̄. Aperiēte te manū tuā / oia implebun tur bonitate. Hec ipletio erit i trib⁹: Quo ad aīam: q: vis rō-nabilis iplebit̃ luciđiſſima ⁊ lipidiſſima cognitiōe / iq̄ȝtū capa citas ſua ſe extendet. Itē vis ɔcupiſcibilis iocūdiſſima ⁊ v̄a di lectiōe. Itē pleiſſime ſblimitat̃ glia ⁊ honore. Itē q̄ ad corp⁹ i q̄ttuor: q: vacuitas mortalitat̃ implebit̃ mortalitate. Mor-talitas corp⁹ fac̄ vacuū i q̄ttuor: q: euacuat ipaſſibilitatē / cla-ritatē / agilitatē / ſbtilitatē: q̄ oia tūc iplebūt̃ bonitate: q: vacu-itas paſſibilitat̃ iplebit̃ i paſſibilitate: vacuitas obſcuritatis ⁊ tenebroſitatis implebit̃ claritate: vacuitas ponderoſitatis et grauitatis implebit̃ agilitate: vacuitas obtuſitat̃ ⁊ hebetudi-nis ſubtilitate. j. Cor. xv. f. Seminat̃ i corruptione / ſurget in incorruptiōe: ſeminat̃ in ignobilitate / ſurget in glia: ſeminat̃ in infirmitate / ſurget in v̄tute: ſeminat̃ corp⁹ animale / ſurgit cor-pus ſpūale. Quartū eſt remuneratio ſupexcreſcētiū meritoꝝ. Un̄ dicit: Supefluenteȝ. Un̄. iij. Reg. x. a. dicit: Regina ſa-ba ſalomoni: Nō credidi narrātib⁹ mihi / donec ipa veni ⁊ vidi oculis meis / ⁊ pbaui q: media ps mihi nūciata nō fuerit: ma-ior ē ſapiētia tua ⁊ opa tua q̄ȝ rumor quē audiui. Un̄ ⁊ p vna-quaq̄ȝ mna acq̄ſita a ſeruis vni⁹ ciuitat̃ dat̃ poteſtas a domi-no: nec ſolū ppter mnas acq̄ſitas ⁊ reportatas dño dedit pote ſtatē ſup totidē ciuitates: imo etiā p mna quā eis dederat. Lu ce. xix. c. Uenit aūt p̄mus / dicēs: Dñe mna tua decē mnas ac q̄ſiuit: Et ait illi. Euge ſerue bone quia i modico fuiſti fidelis: eris poteſtatē habēs ſup decē ciuitates. Et alter venit / dicēs: Dñe mna tua fecit q̄nq̄ȝ mnas. Et huic ait: Et tu eſto ſup q̄nq̄ȝ ciuitates. Uel dicit: Plenam: q: excedit cognitionē noſtrā ⁊ intelligentiā. j. Cor. ij. b. Qđ ocul⁹ nō vidit / nec auris audi uit / nec in cor hoīs aſcēdit q̄ p̄parauit de⁹ diligētib⁹ ſe. Et ſum ptū eſt de Eſaia. lxiiij. b. Et. j. Joh. iij. a. Maior eſt de⁹ corde

Quattuor erūt in glia

Ps̄. 15.
Ps̄. 103

 q̄ȝ noſtro: id eſt q̄ȝ

a cedem plenā accipiatis. Ois
b c q̄ recēdit ⁊ nō ꝑmanet in do/
d ctrina chriſti/ deū non habet.
e Qui ꝑmanet in doctrina/ hic
f g ⁊ patrē ⁊ filiū habet. Si q̄s ve/
nit ad vos ⁊ hāc doctrinā nō
affert: nolite recipere eū in do
h i mū/ nec aue ei dixeritis. Qui
eī dicit illi aue/ communicat
k opib⁹ illi⁹ malignis. Ecce ꝑ/
dixi vobis vt in die dn̄i nō cō
l fundamini. Plura habēs vo
m bis ſcribere/ nolui ꝑ chartā ⁊
n atramentū. Spero eī me fu
o turum apud vos: et os ad os
p loqui: vt gaudiū veſtrū plenū
q ſit. Salutāt te filij ſororis tue
r electe. Gratia tecum

Explicit epiſtola beati Johannis apoſtoli ſecunda.

Incipit argumentū in epiſtolam eiuſdē tertiā.

Gaium pietatis cauſa extollit: atq̄ vt i ipſa pietate māeat/ exhortat: diotrepē impietatis ⁊ ſuꝑbie cauſa obiurgat: demetrio autē bonū teſtimoniū ꝑhibet cū fratribus vniuerſis.

Explicit argumentū.

Incipit epiſtola beati Johannis apoſtoli tertia.

Senior gaio chariſſimo quem ego diligo in veri

nostro: id eſt q̄ cor noſtrū poſſit intelligere. Et ipſe erit merces noſtra. Geñ. xv. a. Ego ꝓtector tu⁹ ſū/ ⁊ merces tua magna nimis. Et hoc eſt qd̄ dicit Glo hic. Deū plenū cū iocūditate capiatis. a Omnis q̄ p̄cedit ⁊c̄. Hic oſtēdit quō reſiſtēdū eſt hereticis/ manēdo ſcȝ in doctrina chriſti. Un̄ dicit. Omnis q̄ p̄cedit: ſua opinione ⁊ p̄ſūptiōe non
Al' recedit credens alieno ſen/ſui: ſed ſibi ſueq̄ ſapientie innitens. Contra illō Prouerb. iij.
24.q.1.c.ois a. Ne innitaris prudētie tue. b Et q̄ ſcȝ/ c Nō permanet in doctrina chriſti: aliter ſapiendo ⁊ agēdo. d Deum nō habet: per gratiā inhabitātem. e Qui ꝑmanet i doctrina: veritat'. f Hic et patrē ⁊ filiū habet. Sed q̄/re hic interponit copulatio/ cū habere il/
Joh.16.e los n̄ ſit habere duo:
1.Joh.1.d q2 Joh. xiiij. b. Qui videt me/ videt ⁊ patrē dicit filius. Sol'. Alia ē notio patris: alia filij: propter hoc aliud eſt cognoſcere patrem: aliud eſt cognoſcere filiū: ⁊ cognoſcere eſt habere. Un̄ referendo ad notiones/ alio motu mouemur in filiū: ⁊ alio in patrē. g Si q̄s. Hec eſt quarta ps in qua monet eos/ vt nō ſolū reſiſtant hereticis vel nō ꝯſentiāt: imo nec cōicent eis. Un̄ dicit: Si quis venit ad vos ⁊ hanc doctrinā nō affert: nolite recipere eū in domū. Un̄ Gal'. j. b. Licet nos aut angelus d̄ celo euāgelizet vobis p̄terq̄ quod euangelizauim⁹ vobis/ anathema ſit. ij. Theſſal'. iij. b. Denūciauim⁹ vobis fratres in nomine dn̄i noſtri ieſu chriſti/ vt ſubtrahatis vos ab oī fratre ambulante inordinate: et non ſm̄ traditionē quā accepērūt a nobis. h Nec aue ei dixeritis: q2 ſignū videt ꝯſenſus erroris/ vt dicit Glo. Titū vlt'. c. Hereticū hominē poſt vnā ⁊ ſecūdā correptionē deuita: ſciēs q2 ſubuerſus ē q̄ eiuſmodi ē. Hoc eſt intelligēdū d̄ p̄ciſis. Sed videt q̄ debet intelligi d̄ omibus peccatorib⁹: q2. j. Cor'. v. d. Si q̄s nominat frater inter vos ⁊ eſt fornicator/ aut auarus/ aut idolis ſeruiēs aut maledicus/ aut guloſus/ aut rapax/ cū hmōi nec cibū ſumere. Sol'. A p̄ciſis abſtinere debemus propter ꝓhibitiones eccleſie: notorijs xo nō debem⁹ cōmunicare ꝓpter ſcandalū infirmorū: vel ne det eis ꝑ hoc audacia peccādi: vel ne nos corrūpamur a cōſortio eorū: q2 corrūpunt bonos mores colloquia praua. j. Cor'. xv. d. Unde Eccl. xiij. a. Qui tetigerit picē/ inquinabit ab ea. i Qui eī dicit illi aue/ cōmunicat operib⁹ illi⁹ malignis. Quia vt dicit Glo. vox iſta inſtituta fuit ad ſignificandū q̄ eorū opera quibus dicim⁹ aue placeant nobis: et ſic qui dicit aue applaudit operibus eius cui dicit: ⁊ ſic quodam modo cōmunicat. Unde ⁊ beatā virginē frequēter ſalutare debemus: vt ſic eius operibus applaudamus: ⁊ tandē cū ipa gloriā cōmunicem⁹. Ro. xvj. a. Salutate mariā. Notandū autē q̄ tria nō ſalutant: Excōmunicat⁹/ hō alteri⁹ legis/ hoſtis. Excōmunicat⁹ ē diabol⁹. Primo: q2 eſt falſari⁹. Bullam eī dn̄i pape falſauit: Ezech. xxviij. c. Tu ſignaculum ſimilitudinis plenus ſapientia: ⁊ perfectus decore in delitijs paradiſi fuiſti. Itē q2 incēdiarius ſacri loci. ſ. tēpli dei. j. Cor'. iij. d. Templū dei ſanctū eſt qd̄ eſt' vos. Itē q2 manus violētas iniecit in clericū: etiā in ipm papā: a quo non vult petere abſolutionem. j. Reg'. ij. e. Si peccauerit vir in vir/ placari ei pōt de⁹: ſi autē peccauit in deū/ quis ꝓ eo orabit: Iſte ſalutat nos ſicut ioab amaſam. ij. Reg'. xx. c. ſuggerēdo: ſic hūc ſalutāt hoies/ ei cōſentiēdo. Un̄ hic dicit: Qui eī dicit illi aue/ cōicat operibus illi⁹ malignis. Itē hō alteri⁹ legis non ſalutat: hic ē caro. Ro. vij. d. Video aliā legē i mēbris meis repugnātē legi mētis mee. Itē gētiles q̄ faciūt in mēte imagines maſculinas: Ezech. xvj. b. Hi ſūt mot⁹ carnales q̄ ſūt occidēdi gladio cōtinētie. Itē iudei ſunt motus gule: et hi ſūt ſubijciēdi. Itē hereticus nō eſt ſalutād⁹: ꝑ quē ſignificat temptatio ſub ſpecie boni: ⁊ tales motus ſūt cōburēdi: id eſt ſpiritusſanct⁹ orari debet vt det diſcretionē de iſtis. Item tertiū qd̄ non ſalutatur eſt hoſtis. Hic eſt mundus q̄ ſalutat in horto cū iuda Iſtū reſalutāt q̄ diuitias amant: ⁊ hi difficile intrabūt i regnū celor. k Ecce ꝑdixi vobis. Quinta pars capitu
93.dis.c.le li in qua dicit q̄ plura ſcpſiſſet eis niſi cito ſe ad eos venturū ſperaret. Primo tñ cauſaȝ q̄re ſcripſerit eis aperit/ dicēs: Ecce ꝑdixi vobis vt in die dn̄i nō cōfundamini: id eſt in die iudicij: q̄ dicit dies dn̄i: q2 in ea dominus ſm̄ merita iudicabit/ dabitq̄ ſentētiā: a qua appellare nō licebit. Modo xo eſt dies hoīs in quo pōt laborare hō et mereri. Propter hoc dicit dn̄s Joh. ix. a. Me oportet operari opa ei⁹ q̄ miſit me donec dies ē. Et Apl's Gal'. vj. c. Dū tēpus habem⁹ operemur bonū. l Plura habēs vobis ſcribere: de cōmuniōe charitatis/ vel de alijs documētis. m Nolui per chartā ⁊ atramentū: ſcribere ſcȝ. Et q̄re: n Spero eī me futurū apud vos ⁊ os ad os loqui: Plus eī viua vox ⁊ p̄ſentia magiſtri monebit vos q̄ ſcriptura. Un̄ Hiero⁹. in ꝓlogo biblie. ij ca. Habet neſcio qd̄ latētis energie viue vocis actus/ ⁊ in aures diſcipuli d̄ auctoris voce trāſfuſa forti⁹ ſonat. o Os ad os loq̄: vrm̄. ſ. q̄s inſtruere cupio. Vel Ad os/ illoȝ quedā obſtruere/ vt ſic laudent oēs q̄ iurāt in eo obſtructo ore loquētiū iniqua. Et quare hoc: p Ut gaudiū veſtrū plenū ſit: ⁊ erit q̄ñ plenā mercedē accipietis: ſicut dictū eſt. ſ. eodē. Et hoc erit in futuro: quoniā i p̄ſenti nō eſt plenū. Un̄ Prouerb. xiiij. b. Riſus dolore miſcebitur: ⁊ extrema gaudij luctus occupat. Joh. xvj. e. Petite ⁊ accipietis/ vt gaudiū veſtrū plenū ſit. Vel in p̄ſenti qd̄ eſt q̄ñ ſide ꝯfirmata mali ꝯfundunt. j. Pet. iij. c. In modeſtia ⁊ timore ꝯſcientiā habētes bonā/ vt in eo qd̄ detractant de vob ꝯfundant. q Salutāt te filij ſororis tue: vel ad literā vel alterius metropolis eccl'ie/ vt dicit Glo. Et ſicut aduerſarijs veritatis aue ꝓhibet dicere: ita ecōtra electos ex ꝑſona electorū ſalutat. r Gratia tecū amē: q. d. ego ſic te ſaluto poſt alios. Simile. j. Timoth. in fine. Gratia tecū amen.

Explicit poſtilla dn̄i Hugonis cardinalis ſuper epiſtolā canonicā Johannis ſecundā.

Incipit poſtilla eiuſdem ſuper epiſtolam canonicam Johannis tertiam. Expoſitio La.

Senior gaio ⁊c̄. Iſte gaius fuit corinthius: de q̄ Ro. xvj. d. Salutat vos gaius hoſpes me⁹. Iſte fide ſuſcepta ꝓfecit in opibus bonis/ ita vt etiā p̄dicatores reciperet in ꝑiculo corporis ſui. Hūc monet Johānes ne deſiſtat ab opibus hoſpitalitatis: q̄ incepit ꝓpter garritū ⁊ ꝯtradictionē diotrepis hereſiarche: ſed potius demetriū cui laus ē a fratrib⁹ imitet. Diuidi aūt pōt hec epiſtola in octo ꝑ partes. Primo